

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מֶרְקוֹס

16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים
²ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך
³קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו
⁴ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים
⁵ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתוודים את חטאתם
⁶ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חגבים ודבש היער
⁷ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו
⁸אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש
⁹ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן
¹⁰ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו
¹¹ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו
¹²ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה
¹³ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו
¹⁴ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילי ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר
¹⁵מלאה העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה
¹⁶ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו
¹⁷ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים
¹⁸ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו
¹⁹ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את המכמרות
²⁰ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו
²¹ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד
²²וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים
²³ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק לאמר
²⁴אָהָה מָה לָנוּ וְלָךְ יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי בֹאת לְהַאֲבִידֵנוּ יָדַעְתִּי מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים
²⁵ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו
²⁶ויסחבחו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו
²⁷ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו
²⁸ויצא שמעו מהר בכל מקמות ארץ הגליל

²⁹ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם
³⁰וחמות שמעון שכבה אחוזת הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה
³¹ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם
³²ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים
³³וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית
³⁴וירפא רבים אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו
³⁵וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם
³⁶וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו
³⁷וימצאהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך
³⁸ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי!
³⁹ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים
⁴⁰ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני!
⁴¹וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר
⁴²עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר
⁴³ויגער בו וימהר להוציאו החוצה
⁴⁴ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את אשר צוה
משה לעדות להם
⁴⁵אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגלוי כי אם
היה ישב מחוץ לעיר במקמות חרבה ויבאו אליו מכל עבריו

הפרק 2

יהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית
²ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר
³ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישארו בארבעה
⁴ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את
המשכב אשר שכב עליה נכה האברים
⁵ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך
⁶ויהיו מן הסופרים ישבים שם וחשבים בלבם לאמה
⁷מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו
⁸וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם
⁹מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך והתהלך
¹⁰אך למען תדעו כי לבן האדם יש השלטון לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים
¹¹לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך
¹²ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים לאמר
מעולם לא ראינו כזאת
¹³וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם
¹⁴ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחריו
¹⁵ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים
אחריו
¹⁶והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם
החטאים והמוכסים אכל רבכם
¹⁷וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החללים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם
החטאים לתשובה

¹⁸ ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים

¹⁹ ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמם כל ימי היות החתן עמם לא יוכלו לצום

²⁰ הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם

²¹ אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מליו החדש מן הבלה ותרע הקריעה

²² ואין נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל בנאדות חדשים ינתן היין החדש

²³ יהי כעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם

²⁴ ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עשים בשבת דבר אשר לא יעשה

²⁵ ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו

²⁶ כי בא אל בית אלהים בימי אביתר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכון לאכלה כי אם לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו

²⁷ ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת

²⁸ לכן בן האדם אדון הוא גם לשבת

הפרק 3

ישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה

² ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה

³ ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך

⁴ ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו

⁵ ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט ידו ותרפא ותשב כאחרת

⁶ והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו

⁷ וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה

⁸ ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו

⁹ ויאמר אל תלמידיו כי יכינן לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו

¹⁰ כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו

¹¹ והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים

¹² ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותו

¹³ ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בו ויבאו אליו

¹⁴ וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא

¹⁵ והיה להם השלטון לרפא את התחלאים ולגרש את השדים

¹⁶ ויכנה את שמעון בשם פטרוס

¹⁷ ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם

¹⁸ ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני

¹⁹ ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו

²⁰ ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם

²¹ וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו

²² והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא מגרש את השדים

²³ ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן
²⁴ ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא
²⁵ ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא
²⁶ ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא קצו
²⁷ אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר ישסה את ביתו
²⁸ אמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו
²⁹ אך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח
³⁰ כי המה אמרו רוח טמאה בו
³¹ ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו
³² והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחריך בחוץ מבקשים אותך
³³ ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי!
³⁴ ויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי!
³⁵ כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי!

הפרק 4

ישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה
² וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם
³ שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע
⁴ ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו
⁵ ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה
⁶ ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי אין לו שרש
⁷ ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכהו ולא נתן פרי!
⁸ ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים וזה מאה
⁹ ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע
¹⁰ ויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל
¹¹ ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים
¹² למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם
¹³ ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם
¹⁴ הזרע הוא זרע את הדבר
¹⁵ ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע במ הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרוע בלבבם
¹⁶ וכן הנזרעים על מקמות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו
¹⁷ אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מהרה יכשלו
¹⁸ והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר
¹⁹ ודאגות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו
²⁰ ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשים פרי לשלשים שערים ולששים ולמאה
²¹ ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על המנורה
²² כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלו!

²³כל אשר אזנים לו לשמע ישמע

²⁴ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מוודדים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם השמע

²⁵כי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו

²⁶ויאמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה

²⁷וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע

²⁸כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא ראשונה ואחריו את השבלת ואחרי כן את החטה המלאה בשבלת

²⁹וכאשר גמל הפרי ימהר לשלח את המגל כי בשל הקציה

³⁰ויאמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשילנה

³¹כגרגר של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ

³²ואחרי הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לקנן בצלו

³³ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע

³⁴ובבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל

³⁵ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר:

³⁶ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו

³⁷ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה

³⁸והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינך דאג לנו כי נאבד:

³⁹ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה

⁴⁰ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה

⁴¹וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו

הפרק 5

יבאו אל עבר הים אל ארץ הגדרים

²והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו

³ומושבם בקברים וגם בעבתים לא יכל איש לאסרו

⁴כי פעמים הרבה אסרוהו בכבלים ובעבתים וינתק את העבתים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו

⁵ותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים

⁶ויהי כראותו את ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו

⁷ויעצק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא תענני:

⁸כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה

⁹וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לגיון שמי כי רבים אנחנו

¹⁰ויתחנן אליו מאד לבלתי שלחם אל מחוץ לארץ

¹¹ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים

¹²ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבאה אל תוכם

¹³וינח להם ויצאו רוחות הטמאה ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים כאלפים במספר ויטבעו בים

¹⁴וינוסו רעי החזירים ויגידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה

¹⁵ויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגיון בו והוא יושב מלבש טוב שכל וייראו

¹⁶ויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים ואת דבר החזירים

¹⁷ויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם

¹⁸ ויהי ברדתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לתתו לשבת עמו

¹⁹ ולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והגד להם את הגדלות אשר עשה לך יהוה ויחנך

²⁰ וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע ויתמחו כלם

²¹ וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא על שפת הים

²² והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אתו ויפל לרגליו

²³ ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחיה

²⁴ וילך אתו וילכו אחריו המון רב וידחקהו

²⁵ ואשה היתה זבת דם שנים עשרה שנה

²⁶ והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד

²⁷ ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבגדו

²⁸ כי אמרה רק אם אגע בבגדיו אושע

²⁹ ויישב מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נגעה

³⁰ ובורגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי?

³¹ ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי?

³² ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת

³³ ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגד לו את האמת כלח

³⁴ ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחייית מנגעך

³⁵ עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למה תטריח עוד את המורה

³⁶ וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה

³⁷ ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב

³⁸ ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה

³⁹ ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא

⁴⁰ וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה

⁴¹ ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא

⁴² ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שנים עשרה שנה וישמו שמה גדולה

⁴³ ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול

הפרק 6

יצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו

² וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו

³ הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול

⁴ ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו

⁵ ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם

⁶ ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד

⁷ ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמא

⁸ ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה

⁹ רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו

¹⁰ ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם

¹¹וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר רגליכם לעדות להם
אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא

¹²ויצאו ויקראו לשוב בתשובה

¹³ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום

¹⁴וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המתים ועל כן פעלות בו
הגבורות

¹⁵ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים

¹⁶וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים

¹⁷כי הוא הורדוס שלח לתפש את יוחנן ויאסרוהו בבית הסהר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו כי
אתה לקח לו לאשה

¹⁸וען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך

¹⁹ותשטם אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא יכלה

²⁰כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויגן בעדו והרבה עשה בשמעו אליו ויאהב
לשמע אתו

²¹ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הולדתו עשה משתה לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל

²²ותבא בת הורודיה ותרקד ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי
ממני את אשר תחפצי ואתן לך

²³וישבע לה לאמר כל אשר תשאל ממני אתן לך עד חצי מלכותי

²⁴ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל

²⁵ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תתן לי עתה בקערה את ראש יוחנן
המטביל

²⁶ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצה להשיב פניה

²⁷ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו

²⁸וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אתו אל אמה

²⁹וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גויתו וישימוה בקבר

³⁰ויקהלו השליחים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו

³¹ויאמר אליהם באו אתם לבדד אל מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים והיצאים עד לאין
עת להם לאכול

³²וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבדד

³³וההמון ראה אותם יצאים וכירהו רבים וירוצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו
אליו

³⁴ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים
הרבה

³⁵ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד

³⁶שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל

³⁷ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם
לאכלה

³⁸ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים

³⁹ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא

⁴⁰וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים

⁴¹ויקה את חמשת הככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן
לתלמידיו לשום לפנייהם ואת שני הדגים חלק לכלם

⁴²ויאכלו כלם וישבעו

⁴³וישאו מן הפתות מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים

⁴⁴והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש
⁴⁵ואחרי כן האיץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם
⁴⁶ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל
⁴⁷ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה
⁴⁸וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך
על פני הים ויואל לעבור לפניהם
⁴⁹והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו
⁵⁰כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו
⁵¹וירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו
⁵²כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמטום לבבם
⁵³ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה
⁵⁴ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו
⁵⁵וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא
⁵⁶ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו
כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו

הפרק 7

יקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים
²ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם
³כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחזם בקבלת הזקנים
⁴ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו
טבילת כסות וכדים ויורות ומטות
⁵וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם
בלא נטבילת ידיים
⁶ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני
⁷ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים
⁸כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים
⁹ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם
¹⁰כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת
¹¹ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי!
¹²ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו
¹³ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים
¹⁴ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו
¹⁵אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה
יטמאו את האדם
¹⁶כל אשר אזנים לו לשמע ישמע
¹⁷ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל
¹⁸ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא
יטמאנו
¹⁹כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל
²⁰ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם
²¹[12-22] כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה

ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות

[22-12]²²

²³כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אתו

²⁴ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתה

²⁵כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בביתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל לרגליו

²⁶והאשה יונית וארץ מולדתה כנען אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש אר השד מבתה

²⁷ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים

²⁸ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים

²⁹ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך יצא השד מבתך

³⁰ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה

³¹וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים

³²ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחנו לו לשום עליו את ידו

³³ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו

³⁴ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרושו הפתח

³⁵וברגע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה

³⁶ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירם כן ירבו להכריז

³⁷וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעיים גם האלמים למדברים

הפרק 8

יהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם

²נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל

³והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק

⁴ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם

⁵וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע

⁶ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם

⁷ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה

⁸ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת דודים

⁹והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם

¹⁰אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילות דלמונתא

¹¹ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אתו

¹²ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה

¹³ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים

¹⁴וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת

¹⁵ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס

¹⁶ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו

¹⁷וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו ולבכם עודנו מטמטם

¹⁸עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו

¹⁹כאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר

²⁰ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שבעה
²¹ויאמר אליהם איך לא תבינו
²²ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו
²³ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו וישם את ידיו עליו וישאלהו לאמר הראה אתה
דבר
²⁴ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילנות אני ראה
²⁵ויוסף לשום את ידיו על עיניו ותפקחנה עיניו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק
²⁶וישלחהו אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר
²⁷ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של פילפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם
מה אמרים עלי האנשים מי אני!
²⁸ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים אחד מן הנביאים
²⁹וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח
³⁰ויצו אתם בגערה לבלתי דבר עליו לאיש
³¹ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים
ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום
³²והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו
³³ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לבך לדברי האלהים
כי אם לדברי האדם
³⁴ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך
אחר!
³⁵כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני ולמען
הבשורה הוא יושיענה
³⁶כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו
³⁷או מה יתן איש פדיון נפשו
³⁸כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה לחרפה לבן
האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים

הפרק 9

יאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו מלכות
האלהים באה בגבורה
²ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה
לעיניהם
³ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם
⁴וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע
⁵ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאלהו
אחת
⁶כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים
⁷ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו
⁸והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם
⁹וירדו מן ההר ויזהירם לבלתי הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים
¹⁰וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים
¹¹וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה
¹²ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה

הרבה וימאס

¹³ אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו

¹⁴ ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם

¹⁵ וכל העם כראותם אותו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשלום

¹⁶ וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם

¹⁷ ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרב

¹⁸ והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרצץ אותו וירד רירו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר אל תלמידך לגרשו ולא יכלו

¹⁹ ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו לפני:

²⁰ ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגולל ויורד רירו

²¹ וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו

²² ופעמים רבות הפיל אותו גם באש גם במים להאבידו אך אם יכל תוכל רחם עלינו ועזרנו

²³ ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין

²⁴ ויתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי:

²⁵ וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא ממנו ואל תספ לבוא בו עוד:

²⁶ ויצעק וירצץ אותו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע

²⁷ ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם

²⁸ ויהי כאשר בא הביתה וישאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו

²⁹ ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום

³⁰ ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש

³¹ כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרגו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי:

³² והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו

³³ ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך:

³⁴ ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם

³⁵ וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם

³⁶ ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו ויאמר להם

³⁷ כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני:

³⁸ ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו

³⁹ ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה

⁴⁰ כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו

⁴¹ כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו

⁴² וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים

⁴³ ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה

⁴⁴ אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה

⁴⁵ ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה

⁴⁶ אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה

⁴⁷ ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים

ותשלך לגיהנם

⁴⁸ אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה

⁴⁹ כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח

⁵⁰ טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם

הפרק 10

יקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם

² ויגשו אליו הפרושים וישאלוהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו

³ ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה

⁴ ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח

⁵ ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת

⁶ אבל מראשית הבריאה זכר ונקבה עשה אתם אלהים

⁷ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו

⁸ והיו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד:

⁹ לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם

¹⁰ ויהי בבית וישבו תלמידיו לשאל אתו על זאת

¹¹ ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה

¹² ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא

¹³ ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויגערו התלמידים במביאייהם

¹⁴ וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלהים

¹⁵ אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה

¹⁶ ויחבקם ויברכם בשומו את ידיו עליהם

¹⁷ ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה אעשה ואירש חיי עולם

¹⁸ ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים

¹⁹ הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבד את אביך

ואת אמך

²⁰ ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעור:

²¹ ויבט בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר

בשמים ובוא שא את הצלב ולך אחרי:

²² ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו

²³ ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים

²⁴ ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל

מלכות האלהים

²⁵ נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים

²⁶ ויוסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע

²⁷ ויבט במ ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר:

²⁸ ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך:

²⁹ ויאמר ישוע אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את

אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה

³⁰ אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים

ושדות ובעולם הבא חיי עולמים

³¹ ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים

³² ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת

אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר

³³הנה אנחנו עליה ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים

³⁴ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום השלישי קום יקום

³⁵ויקרב אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך

³⁶ויאמר אליהם מה אויתם כי אעשה לכם

³⁷ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך

³⁸ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה

³⁹ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו

⁴⁰אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם

⁴¹ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן

⁴²ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם

⁴³ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת

⁴⁴והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל

⁴⁵כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים

⁴⁶ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות

⁴⁷וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני!

⁴⁸ויגערו בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני!

⁴⁹ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך

⁵⁰וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע

⁵¹ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה

⁵²ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך

הפרק 11

יהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פגי ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו

²ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו

³וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחנו הנח

⁴וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו

⁵ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר

⁶ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם

⁷ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו

⁸ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך

⁹וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה

¹⁰ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים

¹¹ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים העשר

¹²ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב

¹³וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים

לבד כי לא היתה עת תאנים

¹⁴ ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו

¹⁵ ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים

¹⁶ ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש

¹⁷ וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו מערת פריאים

¹⁸ וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו

¹⁹ ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר

²⁰ ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה

²¹ ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר אררתה יבשה

²² ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים

²³ כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו

²⁴ על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם

²⁵ וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את פשעיכם

²⁶ ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם

²⁷ וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים

²⁸ ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה

²⁹ ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה

³⁰ טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני

³¹ ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו

³² או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת

³³ ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה

הפרק 12

יחל לדבר אליהם במשלם לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים

² ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם

³ ויחזיקו בו ויכהו וישלחוהו ריקם

⁴ ויסף לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחקו ראשו וישלחוהו נכלם

⁵ ויסף וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו

⁶ ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרונה לאמר מפני בני יגורו

⁷ והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לכו ונהרגוהו ולנו תהיה הירשה

⁸ ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכוהו אל מחוץ לכרם

⁹ ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים

¹⁰ הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

¹¹ מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו

¹² ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבוהו וילכו להם

¹³ וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו

¹⁴ ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן

¹⁵ והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה

¹⁶ ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר

¹⁷ ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמחו עליו

¹⁸ ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה למתים וישאלוהו לאמה

¹⁹ רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו

²⁰ והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע

²¹ ויקח אתה השני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי

²² ויקחוהו כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה

²³ ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה

²⁴ ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים

²⁵ כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים

²⁶ ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב

²⁷ האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות

²⁸ ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלוהו מה היא הראשנה לכל המצות

²⁹ ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

³⁰ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה

³¹ והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה

³² ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו

³³ ולאהבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים

³⁴ וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה

³⁵ ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד

³⁶ והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך

³⁷ הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אותו

³⁸ ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים

³⁹ ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות

⁴⁰ הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו

⁴¹ וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה

⁴² ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסה

⁴³ ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר

⁴⁴ כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכוש

¹ יהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה

² ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק

³ וישב על הר הזיתים ממול המקדש ושאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי והם אתו לבדם

⁴ אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת

⁵ ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש

⁶ כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים

⁷ ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ

⁸ כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה

⁹ אלה ראשית החבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם

¹⁰ והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים

¹¹ וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דבר יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש

¹² ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם

¹³ והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע

¹⁴ וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים

¹⁵ ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו

¹⁶ ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו

¹⁷ ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה

¹⁸ אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף

¹⁹ כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה וכמוה לא תהיה עוד

²⁰ ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר בם קצר את הימים

²¹ ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו

²² כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אותות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם יוכלו

²³ ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל

²⁴ והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו

²⁵ והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו

²⁶ ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד

²⁷ ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים

²⁸ למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ

²⁹ כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח

³⁰ אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה

³¹ השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון

³² אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב

³³ ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת

³⁴ והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד

³⁵ לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת

הגבר או בבקה

³⁶פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים

³⁷ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו

הפרק 14

יהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו בערמה להמיתו

²ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם

³ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו

⁴ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה

⁵כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה

⁶ויאמר ישוע הניחו לה למה תגיון נפשה מעשה טוב עשתה עמדי

⁷כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם ואנכי לא אהיה אתכם תמיד

⁸את אשר היה לאל ידה עשתה קדמה למשוח את גופי לחנטו

⁹אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה

¹⁰ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם

¹¹והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו

¹²ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין

¹³וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגע אתכם איש נשא צפחת המים לכו אחריו

¹⁴ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכלה שם את הפסח עם תלמידי

¹⁵והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה ומוכנה ושם הכינו לנו

¹⁶ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח

¹⁷ויהי בערב ויבא עם שנים העשר

¹⁸ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני

¹⁹ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא

²⁰וען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה

²¹הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד

²²ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי

²³ויקח את הכוס ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם

²⁴ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים

²⁵אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנובת הגפן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חדשה במלכות האלהים

²⁶ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים

²⁷ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן

²⁸ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה

²⁹ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל

³⁰ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש בי שלש פעמים

³¹והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כלם

³²ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל

³³ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג

³⁴ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו

³⁵ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה הזאת

³⁶ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה

³⁷ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת

³⁸שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה

³⁹ויספ לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה

⁴⁰וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו

⁴¹ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חטאים

⁴²קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב

⁴³עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים

⁴⁴והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקה זה הוא אותו תפשו והוליכוה אל ימלט

⁴⁵הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו

⁴⁶וישלחו בו את ידיהם ויתפשוהו

⁴⁷ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו

⁴⁸ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני!

⁴⁹ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים

⁵⁰ויעזבו אותו כלם וינוסו

⁵¹ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים

⁵²והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם

⁵³ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אתו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים

⁵⁴ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור

⁵⁵וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו

⁵⁶כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות

⁵⁷ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמה

⁵⁸שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם

⁵⁹וגם בזאת עדותם לא שותה

⁶⁰ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האניך משיב דבר מה זה אלה ענים בך

⁶¹והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המברך

⁶²ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים

⁶³ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים

⁶⁴שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעוהו כלם כי חייב מיתה הוא

⁶⁵ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבוהו בהכותם אותו על הלח!

⁶⁶ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול

⁶⁷ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע

⁶⁸ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא

⁶⁹ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם וכחש פעם שנית
⁷⁰וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גילי אתה
ולשונו כלשונם
⁷¹ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם
⁷²והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים
תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך

הפרק 15

ישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו
משם וימסרהו אל פילטוס
²וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת
³וראשי הכהנים הרבו לשטנו
⁴ויוסף פילטוס ושאלהו לאמר האיך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך
⁵וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס
⁶ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד אשר יבקשו
⁷ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד:
⁸וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם
⁹ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים
¹⁰כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים
¹¹וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא
¹²ויסוף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים
¹³ויוסיפו לצעק הצלב אותו
¹⁴ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו
¹⁵ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו
להצלב
¹⁶ויוליכוהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויצעיקו את כל הגדוד:
¹⁷וילבישהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו
¹⁸ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים
¹⁹ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו
²⁰ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אותו
²¹ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את
צלבו
²²ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת
²³ויתנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל
²⁴ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח איש איש
²⁵ותהי השעה השלישית ויצלבהו
²⁶ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים
²⁷ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו
²⁸וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה
²⁹והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו בשלשת ימים
³⁰הושע את עצמך ורדה מן הצלב
³¹וכן לעגו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא
יוכל להושיע

³²המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו
³³ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית
³⁴ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי אלי למה
עזבתני?
³⁵ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא
³⁶וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו
³⁷וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו
³⁸ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה
³⁹וירא שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן האלהים
⁴⁰וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי
ושלמית
⁴¹אשר גם הלכו אחריה ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים
⁴²ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת
⁴³ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל פילטוס
וישאל את גופת ישוע
⁴⁴ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר
⁴⁵וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף
⁴⁶והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר
⁴⁷ומרים המגדלית ומרים אמו יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה

הפרק 16

יהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אמו יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך
אתו בהם
²ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש
³ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר
⁴ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד
⁵ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממנה
⁶ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה
המקום אשר השכיבהו בו
⁷אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו כאשר אמר
לכם
⁸ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי יראו
⁹והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה
שבעה שדים
¹⁰ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים
¹¹וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה
¹²ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה
¹³והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו
¹⁴ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא
האמינו לראים אתו נעור מן המתים
¹⁵ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הבריא
¹⁶המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם
¹⁷ואלה האתות אשר ילכו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו

¹⁸נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם וייטב להם

¹⁹ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים

²⁰והמה יצאו ויקראו בכל המקמות והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות אחרי דברם אמן